

på perspektiverne for resten af regeringskonferencen. Det vil jeg gerne forholde mig til, fordi vi ser, at Dublin-topmødet har været et nødvendigt og et rigtigt skridt for at kunne muliggøre det, som i virkeligheden er vores visioner for det europæiske samarbejde, nemlig udvidelsen med de øst- og centraleuropæiske lande og med de baltiske lande.

Vi ser, at det har været meget vigtigt, at man på topmødet fik afklaret spørgsmålene om Den Økonomiske og Monetære Unions fremtid. Hvis det havde stået uafklaret efter topmødet, ville det have skabt meget uro i Europa, og så ville der være risiko for, at en fortsættelse af det positive arbejde i retning af at få tingene på plads, så man kan få udvidelsen på plads senere, meget nemt kunne lide skibbrud.

Derfor synes vi, der er nået et godt resultat i Dublin. Stabilitets- og vækstpacten er en god pagt, som sikrer, at de konvergenskriterier, som er aftalt i Maastricht-Traktaten, nu også kan videreføres, når ØMU's tredje fase starter. Og vi føler os i Det Konservative Folkeparti overbevist om, at vi ser ØMU's tredje fase som en realitet i 1999. Med alle de ting, vi har kunnet høre fra de andre EU-lande, er det en klar forudsætning for, at man også kan få udvidelsen østpå på plads efterfølgende.

Jeg synes også, det har været meget positivt for en gangs skyld, at man ligesom har sat borgernes sikkerhed i Europa højt på dagsordenen på et topmøde, og vi takker for, at det er sket, for det, der interesserer vores borgere, er jo, at samtidig med, at vi åbner vore grænser og får et tættere samarbejde med landene uden for EU, er der den sikkerhed, de kan få i Fællesskabet.

Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at man nu fra statschefernes og regeringschefernes side har sagt, at bekæmpelsen af den grænseoverskridende kriminalitet har toprioritet. Vi synes, det er en rigtig måde at angribe det på nu at få nedsat en gruppe på højt plan, der ligesom skal sætte skub i det samarbejde inden for de eksisterende rammer i Traktaten, altså på det mellemstatslige niveau.

Vi ser det også som positivt, at man erklærer, at Europol-samarbejdet, som jo er etableret med en konvention, også skal ratificeres i 1997. Det tegner godt for fremtiden, og det tegner godt for de europæiske borgeres sikkerhed.

Der er mange, der har været inde på, at det egentlig er forkert, at Frankrig og Tyskland har skrevet det brev til regeringscheferne inden topmødet, hvor de er kommet med nogle forslag,

men det er der såmænd intet nyt i. Jeg mindes alle de foregående topmøder, hvor der også er kommet en henvendelse fra Frankrig og Tyskland, og de har stort set haft til formål at skabe lidt inspiration, lidt dynamik i topmøderne. Det er da også mit indtryk, at både Frankrig og Tyskland har set det som værende mere en inspirationskilde end værende et spørgsmål om at prøve at voldtage de andre medlemslande. Og vi kan også se af kommunikation og de oplysninger, vi nu har fået fra statsministeren, at regeringskonferencen fortsætter på det irske formandskabs udspil, og det er vi tilfredse med fra konservativ side, for vi kan se, at der er mange fornuftige ting i det irske formandskabs udspil.

Udenrigsministeren sagde i sin tale, at vi nu skulle stoppe med at se tilbage, men jeg synes mange gange, det kan være en fordel at se lidt tilbage, samtidig med at man ser frem. Og når jeg tænker på, hvad der er sket i det europæiske samarbejde inden for de sidste 10 år, og hvad vi har mulighed for at realisere i de næste 10 år, er der jo nogle perspektiver her, som vi bør holde os for øje og ikke bør glemme i al den diskussion, vi har om folkeafstemning eller ikke folkeafstemning.

Jeg vil sige med et godt jysk udtryk, at de sidste 10 års samarbejde mellem de europæiske lande faktisk ikke er gået så dårligt endda. Det peger fremad. Når vi kigger på de beslutninger, der blev truffet i 1985 om det indre marked og efterfølgende om Maastricht-Traktaten, har de jo medført, at det europæiske samarbejde har fået dynamik. De har medført, at vi har fået en udvidelse af det europæiske samarbejde med nogle af de nordiske lande, og når vi kigger på de beslutninger, der skal træffes i forbindelse med regeringskonferencens afslutning i 1997, åbner de for det nye perspektiv: udvidelsen med de øst- og centraleuropæiske samt de baltiske lande. Så det peger faktisk fremad.

Jeg synes også, man kan se en klar linje i de emner, man har oppe på regeringskonferencen. Når vi kigger på de eksisterende traktater og ser, hvordan borgernes interesser i Fællesskabet er varetaget dér, har man stort set koncentreret sig om, at der ikke måtte ske en diskrimination baseret på nationalitet. Det har så sandelig også været betydningsfuldt. Det har haft stor mening i samarbejdet, at man har haft denne del inde i Traktaten. Men når vi så kigger på, hvad det er, det irske formandskab foreslår om borgernes situation i Fællesskabet, er det i virkeligheden